

Et historisk tilbageblik

af Erik Hjortshøj, Pilevænget 72 og Helle L. Sørensen, Pilevænget 17

I 1961 besluttede Karoline og Peter Rasmussen sig til, at leje deres landbrugsjord ud til sommerhusgrunde. De fik det godkendt af Glud-Hjarnø Sogneråd og det lokale Fredningsnævn.

Knud Christensen var en af de første der byggede. Han har indgået lejekontrakt med Peter Rasmussen, den 19. april 1962. Men der var åbenbart uenighed omkring opførelsen af et sommerhusområde. For i de

gamle dokumenter, kan vi se, at Knud Christensen, den 28. maj 1962, har modtaget et brev fra Fredningsnævnet for Vejle Amt, hvori han bliver anmodet om, snarest at fjerne, det af ham, opførte hus.

Sagen blev anket til Overfredningsnævnet, som omgjorde sin tidligere afgørelse, og påbuddet om nedrivning af Knuds og 3 andre opførte sommerhuse bortfaldt.

*Rasmus Peter Rasmussen
Foto udlånt af Glud Lokalarkiv*

*Muligvis nr. 33 eller 34,
med Pilegården i
baggrunden*

*Disse 4 billeder, er venligst udlånt
af Gurli Christensen, Havnevej 1,
Snaptun. Billederne er taget fra*

I 1961 blev der udstykket 55 parceller, og i løbet af 1962-63 blev der opført 21 sommerhuse. Således var banen nu kridtet op, for en flok nytænkende sommerhuspionerer. I løbet af de første par år, opstod tanken om at etablere en lejeforening. Karoline og Peter Rasmussen gav sommerhusfolket forkøbsret til området. Det var bl.a. Knud Christensen, Harry Rasmussen, Ole Petersen, Georg Sørensen, C.E. Olsen, Andr. Poulsen, H.L. Jepsen og Børge Andersen, der var primus motor i forhandlingerne.

På udstykningsplanen, fra 1. januar 1964 ses det, at der nu er udstykket yderligere 22 parceller, så Pilegården nu er omgivet af 76 sommerhusgrunde plus 4 fællesarealer.

Sagførerfuldmægtig Valdemar Sørensen deltog i forhandlingerne, og var senere behjælpelig med oprettelsen af et Interessentskab, udarbejdelse af Love og Vedtægter, samt medlemsbevis for den kommende Sommerhuskoloni.

Artikel i Horsens Folkeblad

Solgte til Lejerne

Gdr. Peter Rasmussen og hans hustru, Caroline, Strandlyst i Snaptun, har vist sig særdeles forstaaende over for 76 sommerhusejere, som i for-aaret lejede grunde og byggede paa deres jord.

Gaardejeren og hans hustru har nu ikke alene afhændet jorden til de 76, som danhede et interessantskab, saa de kun-
te købe hele sommerhusbyen, men ogsaa foræret dem en næ-
sten ny traktor med tilhørende vogn, saa de gratis kan hente sand ved stranden til vejenes istandsættelse.

Forhistorien er denne: For nogen tid siden kom en mand til Strandlyst og tilbød ægte-parret Rasmussen 200.000 — og pengene paa bordet — for den jord, de 76 sommerhuse ligger paa.

— Men vi sagde nej, fortæller fru Caroline Rasmussen, og da manden var gaaet, gik jeg rundt til alle sommerhusfol-kene og fortalte dem om besøget og vort standpunkt. — Hvis I vil købe jorden, skal I faa forsteret, lovede jeg. Ugen efter kom manden igen, og denne gang tilbød han at lægge 250.000 kr. paa bordet. Men jeg stoppede ham med det samme. Jeg har været rundt ved vore lejere og har tilbudt dem jorden, bemærkede jeg, og jeg tilføjede: — Hvad jeg har sagt, staar jeg ved, man kan ikke sige eet og gøre noget andet. Saadan er vi nu indstillet. Om De saa byder os 300.000 eller mere, saa faar De ikke grundene. Derefter forsvandt køberen, og vi saa ham ikke mere.

Men sommerhusejerne fik indkaldt til møde i en fart, og nu er sagen gaaet i orden. Et interessantskab har de 76 dan-
net og købt hele byen for

265.000 kr. eller 3.470 kr. pr. grund. Papirerne er netop ord-
net, og jeg tror, jeg tør sige, at der er tilfredshed over hele Injen.

Mandag den 9. november 1964, blev der indkaldt til stiftende generalforsamling. Hvor man fremlagde div. økonomiske aspekter for at købe jorden kollektivt. De fremmødte tilsluttede sig projektet, og der blev samme aften valgt en bestyrelse, hvor Ove Andreasen blev formand, Olav

Sørensen blev valgt som kasserer, og sekretær blev Egon Jensen. Derudover blev Sv. Aa. Christensen, Svend Ravn, Georg K. Sørensen og Knud Christensen valgt til bestyrelsen.

Bestyrelsen bemyndigedes til på koloniens vegne, at afslutte købet, og optage lån, på indtil kr. 230.000,00.

Hvert medlem skulle indbetale et indskud på kr. 3.700,00.

Kontingentet for det første år 1965-66, blev fastsat til kr. 100,00.

Samtidig blev foreningen døbt "Sommerhuskolonien Strandlyst".

I 1968 blev der kloakeret i området. Men da Kommunen fattes penge, blev der opstillet en unik konstellation, hvor Kommunen "lånte" penge af foreningen. Hvert medlem måtte afdrage med et specifikt beløb, som så senere blev tilbagebetalt til foreningen. Disse midler danner stadig en solid bund i foreningens pengekiste.

I vedtægterne fra 1964 fremgår det, at bebyggelsen på grundene skal være på mindst 25 m², og skal fremtræde i farver, dannet af jordfarverne.

Der har gennem årene, flere gange været stillet forslag om, at udmatrikulere parcellerne. Men det er hver gang, blevet nedstemt, da det viste sig, at ville blive en temmelig dyr affære for det enkelte medlem.

Foreningens love og vedtægter er løbende blevet ændret. Som regel for at kunne følge gældende lovgivning. Dog blev der i sin tid foretaget nogle ændringer, som gjorde det muligt, at kunne optage lån i Kreditforening Danmark, mod at bestyrelsen udfærdigede en erklæring til KD, med et tilsagn om et kortvarigt medlemskab i foreningen, ved en evt. tvangsauktion.

Den spændende hus-nummerering i området, må vi klandre Karoline for. Da historien omkring det er, at da der kom landmåler på, og parcellerne skulle udstykkes, startede hun simpelthen fra en ende af, og talte 1, 2, 3.....osv. til nr. 55. Da så de sidste grunde blev udstykket, fortsatte hun med de fortløbende numre. Derfor er nr. 28 og nr. 56 naboer. Der er sikkert ikke mange steder i Danmark, måske er vi de eneste, med dette nummersystem, som kan drive gæster til vanvid. Men det er da charmerende, at nummer-forvirringen er blevet bevaret.

Ingen tvivl om, hvor huset ligger

Landsretten gik imod tinglysningsdommeren i Horsens, der havde nægtet at tinglyse dokumenter vedr. salg af sommerhus

Vestre Landsret har i modsætning til tinglysningsdommeren i Horsens by- og herredsrets 3. afdeling ikke fundet anledning til at nære tvivl om, at der kunne opstå vanskeligheder med at udpege et bestemt sommerhus på en grund, selv om grunden blot er forsynet med et nummer.

Tinglysningsdommeren havde nægtet at tinglyse dokumenterne vedrørende salget af et sommerhus i sommerhuskolonien „Strandlyst“, Snaptun, da der kun var opgivet et nummer på grunden, som ikke har et særskilt matrikelnummer. Det var blot tilføjet, at grunden var en del af et nærmere betegnet matrikelnummer.

Dokumenterne var indleveret til dommerkontoret af advokat H. Bruno Pedersen, Horsens, der klagede til landsretten over afvisningen. Advokaten mente, at oplysningen om grundens nummer i forbindelse med matrikelnummeret var tilstrækkeligt til at identificere sommerhusgrunden.

Nummereringen var sket i forbindelse med en udstykningsplan, der indeholder angivelse af nummer på samtlige 76 lodder i kolonien. Advokaten fremhævede, at et krav om, at en bygning skal ligge på et særskilt matrikelnummer for at kunne få skøder og pantebrev tinglyst, ville få uoverskuelige konsekvenser for mange tusinde ejere af sommerhuse på lejet eller kollektivt ejet grund.

Landsretten giver advokaten medhold i, at dokumenterne skal tinglyses, „idet der i det foreliggende tilfælde ved udtrykkelig angivelse af den lejede jordlods særlige nummer i den samlede plan over sommerhuskoloniens lodder findes at være sket en behørig identifikation af sommerhusbygningen“.

På generalforsamlingen den 8. december 1975, på Kilden i Horsens, blev Sommerhuskolonien ændret til Sommerhusforeningen.

De første år var der forskellige fuglenavne på vejene: Meisevej, Spættevej, Lærkevej, Svalevej, Solsortevej, Fasanvej og Drosselvej. Pga. kommunalreformen skulle alle fuglenavnene ændres, da der ikke måtte flere veje, med samme navn, i den samme kommune. I referatet fra generalforsamlingen 25. november 1976, som blev afholdt på Sognegården i Dagnæs, står der: ”Nu er det en kendsgerning, at vort område hedder Pilevænget”!

Der har gennem årene været en del problemer med grundvandet, som gav oversvømmelser rundt omkring. Hvilket har givet anledning til, at etablere flere drænledninger, som desværre kun delvis har afhjulpet problemerne.

Set fra nr. 58. Foto er venligst udlånt af Knud Petersen, nr. 73.

De første mange år, havde man fælles vandmåler. Hvilket godt kunne få folk til at se lidt skævt til hinanden. Nogle havde måske en større urtehave end andre, der skulle vandes. Andre kunne måske finde på, at vaske bil. Men sådan var vilkårene jo den gang. Man var fælles om udgifterne.

Først i '70-erne blev de første huse tilsluttet el-nettet. Nr. 11 blev som det sidste hus tilkoblet el-nettet i 1997. I dag er der blevet installeret intelligente målere. Og der er mulighed for, at blive koblet på internettet.

På det øverste fællesareal, bag ved numrene 64-69, kunne man i ganske mange år, få sig et stykke jord, til at dyrke kartofler i. Der blev på et tidspunkt plantet træer på arealet. For at holde det nogenlunde rent, blev idéen, om små "kolonihaver" skabt. I starten benyttede en del sig af tilbuddet. Men det gled lige så stille ud igen.

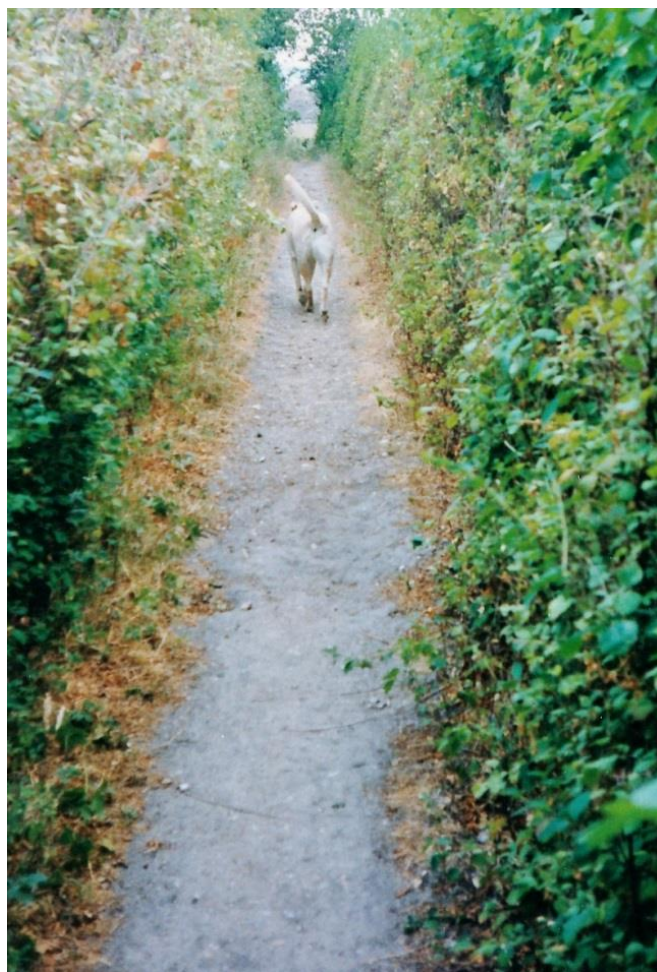
Set fra nr. 58.

Foto er venligst udlånt af Knud Petersen, nr. 73.

Gennem alle årene, har der været en uskreven regel om, at der skulle være stille i foreningens område mellem kl. 12.00 og 14.00.

En dejlig stille stund, hvor man kan nyde frokosten i det fri, eller en lille middagslur, uden at blive generet af div. motoriserede maskiner.

En ting, som virkelig har kunnet bringe sindene i kog, har været foreningens sti til havnen. Utallige er de gange, hvor vi ved sæsonens start, har fundet, at stien er blevet flyttet i vinterens løb. En enkelt gang, var den blevet lukket helt af. Men ved bestyrelsens granskning af gamle dokumenter og sagsakter, blev det klart, at foreningen har vundet hævde på stien. Vi skal altid have en direkte adgang til havneområdet.

*Buller inspicerer stien,
som Sommerhusforeningen Strandlyst,
har vundet hævde på.*

I 1992 blev der etableret en kloak-trykledning mellem Snaptun og renseanlægget i Glud.

Strandlyst prises

Lørdag vil sommerhusejerne fra kolonien Strandlyst i Snaptun i tale og sang prise deres ejerforening ved en fest på Snaptun Færgesgård. Foreningen blev stiftet for 25 år siden og er ganske enestående af sin art.

De 76 sommerhusejere blev dengang enige om i fællesskab at købe jorden i kolonien. At ideen var bæredygtig, ses blandt andet af, at helt op mod en tredjedel er medlemmer den dag i dag.

Egentlig var det en tilfældighed, at foreningen blev dannet. De 76 sommerhusejere havde i foråret 1964 lejet

grunde ved gårdejer-parret Karoline og Peter Rasmussen. Samme sommer kom en mand forbi området og tilbød ægteparret 200.000 kr for jorden. Ægteparret takkede nej. I Horsens Folkeblad forklarede Karoline Rasmussen:

- »Da manden var gået, gik jeg rundt til alle sommerhusfolkene og fortalte dem om besøget og vort standpunkt. Hvis I vil købe jorden, skal I få førsteret, lovede jeg.«

Ugen efter kom manden tilbage og tilbød at lægge 250.000 kr. på bordet. Han blev hurtigt stoppet af fru Rasmussen.

- »Hvad jeg har sagt, står jeg ved, man kan ikke sige ét og gøre noget andet. Sådan er vi

nu indstillet. Om De så byder os 300.000 kr eller mere, så får De ikke grundene.«

Ejerforeningen blev stiftet og grunden købt for 265.000 kr.

En af dem, der var med til handlen, er Olav Sørensen fra Horsens. I samtlige 25 år har han været kasserer i foreningen, men også de øvrige bestyrelsesmedlemmer er trofaste og har været med imellem seks og 14 år. Formand for foreningen er Erik Hjortshøj, Århus, og han kan fortælle om en rød tråd af trofasthed og godt humør både i bestyrelsen og blandt medlemmerne.

- Selvfølgelig har der været tungere sager som områdets kloakering, hvortil kommu-

nen »lånte« penge af os for senere at tilbagebetale et rentebeløb, som næsten svarer til den kontantbeholdning, vi i dag bruger som stødpude til uforudsete udgifter, siger han.

- I mine egne 12 år som formand har vi især haft problemer med at få kommunen til omtrent at halvere en ublu høj grundvurdering, og det næste bliver vel, at vi må se på det meget høje kloakbidrag, vi i år er pålignet.

Men problemerne bliver lagt væk, når solen skinner, og alle sommerhuse er fyldt op. Beboerne har i Snaptun fundet et fristed, tæt ved havn, strand og natur. (lv)

Olav Sørensen, Horsens (t.v.), har været kasserer i »Strandlyst« i samtlige 25 år. Han har gjort et fortræffeligt arbejde gennem alle årene, fortæller formanden, Erik Hjortshøj, Trige (t.h.). (Foto: Lars Juul).

Artikel i Horsens Folkeblad, fredag den 4. august 1989,
i forbindelse med Sommerhusforeningen Strandlyst's 25 års jubilæum

Bålpladsen har i alle årene, været et naturligt samlingssted. Alle havde noget til bålet, så det var et naturligt sted at mødes. Det var her, verdenssituationen ofte blev vendt en omgang, og informationer givet videre. Pladsmand Gunnar Dalby og senere John Rundstrøm Hansen sørgede for at brænde bålet af, når vindretningen var gunstig. I alle årene, er der blevet holdt Sankt Hans fest ved bålpladsen. Hvor Gunnar Dalbys "Strandlyst Pris", var et traditionsbunden indslag. I mange år var festlighederne akkompagneret af Børge Andersen på banjo.

I de senere år, er bålpladsen blevet remmet om et fælles Sankt Hans arrangement, mellem sommerhusforeningen og Lokalrådet i Snaptun.

Nogle af de nyere tiltag, er f.eks. etableringen af legepladsen. Som ikke kun foreningens børn og børnebørn nyder godt af. Nogle af byens børn, har også fundet vej dertil.

Den flotte røde ahorn på legepladsen, er en gave fra tidligere vandværksbestyrer, gårdejer Leo Nielsen og hustru, i forbindelse med sommerhusforeningens 25 års jubilæum.

I 2007-08 blev kloakkerne separerede. Overfladevandet skulle skilles fra kloakvandet. Kommunen betalte for etableringen i vejene, og den enkelte måtte punge ud, for tilkoblingen på egen grund.

Fælles arbejdsdage er også et nyere tiltag, som har vist sig, at være et rigtig godt initiativ. Her får man først og fremmest hilst på de andre medlemmer. Man mødes og snakker på tværs af alder, køn og skel. Og side- gevindsten er vel, at der også bliver lavet lidt praktisk arbejde. Arbejdsdagen bliver altid afsluttet med god mad og hyggeligt samvær.

